

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 495/2024
18.04.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Светлане Томић Јокић, Дубравке Дамјановић, Мирољуба Томића и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Машом Денић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела крађа из члана 203. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Ђорђа Милићевића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Крагујевцу Кж1 64/23 од 01.06.2023.године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж3 12/23 од 31.10.2023. године, у седници већа одржаној дана 18.04.2024.године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Ђорђа Милићевића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Крагујевцу Кж1 64/23 од 01.06.2023.године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж3 12/23 од 31.10.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу К 340/22 од 11.07.2022.године, на основу члана 422. ЗКП, према окривљеном АА је одбијена оптужба за кривично дело крађа из члана 203. став 1. КЗ, те је одлучено да трошкови кривичног поступка, падају на терет буџетских средстава суда, у смислу одредбе члана 265. став 1. ЗКП, о чијој висини ће суд одлучити посебним решењем, док је оштећена ББ, ради остваривања имовинскоправног захтева, упућена на парницу.

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу Кж1 64/23 од 01.06.2023.године усвајањем жалбе ОЈТ у Крагујевцу, преиначена је пресуда Основног суда у Крагујевцу К 340/22 од 11.07.2022.године, тако што је окривљени АА оглашен кривим због извршења кривичног дела крађа из члана 203. став 1. КЗ и изречена му је условна осуда којом му је утврђена казна затвора у трајању од три месеца са роком проверавања у трајању од једне године и обавезан је на плаћање трошкова кривичног поступка, о чијој висини ће накнадно бити донето посебно решење, као и на плаћање паушала у износу од 5.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу КжЗ 12/23 од 31.10.2023. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, а пресуда Вишег суда у Крагујевцу Кж1 64/23 од 01.06.2023. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда Кж1 64/23 од 01.06.2023. године и КжЗ 12/23 од 31.10.2023. године захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Ђорђе Милићевић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, док из образложења произлази битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, те преиначи побијане пресуде и оптужбу према окривљеном одбије или окривљеног ослободи од оптужбе или да укине пресуде и предмет врати првостепену суду на поновно суђење.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, у складу са одредбом члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа која је одржана без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет те је након оцене навода захтева, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног АА у поднетом захтеву за заштиту законитости наводи да је због истих радњи окривљеног Основно јавно тужилаштво у Крагујевцу у предмету КТ 921/20 Кео 247/20 донело наредбу којом се одлаже кривично гоњење уз обавезу да окривљени најкасније до 04.03.2021. године изврши уплату новачног износа од 17.340,00 динара оштећеној ББ на њен жиро рачун наведен у наредби, као и новчаног износа од 30.000,00 динара у хуманитарне сврхе и да достави доказ о извршењу ове обавезе тужилаштву. Имајући у виду донету наредбу и чињеницу да је окривљени у целости измирио наведене обавезе, те иако ОЈТ у Крагујевцу није сходно члану 283. ЗКП донео решење о одбацивању кривичне пријаве, већ је поднео оптужни предлог након измирења обавеза из наредбе, суд је требало да утврди да су наступиле околности које трајно искључују кривично гоњење, јер је окривљени фактички већ кажњен за дело које је учинио, те исти није могао за исти кривични догађај бити изнова кривично гоњен, на који начин бранилац суштински указује да је побијаним пресудама учињена повреда закона из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховни суд оцењује као неосноване.

Из списка предмета Основног јавног тужиоца у Крагујевцу КТ 921/20 произлази да је против окривљеног АА поднета кривична пријава да је извршио кривично дело крађа из члана 203. став 1. КЗ. Наредбом Основног јавног тужиоца у Крагујевцу Кео 247/20 од 04.11.2020. године одложено је кривично гоњење окривљеног АА, због

кривичног дела крађа из члана 203. став 1. КЗ и наложено је окривљеном да уплати новачни износ од 17.340,00 динара оштећеној ББ на њен жиро рачун наведен у наредби, као и новчани износ од 30.000,00 динара у хуманитарне сврхе на рачун прописан за уплату јавних прихода, у року од четири месеца, закључно са 04.03.2021. године. Окривљени је обавезан да достави тужилаштву доказ о извршењу наложене обавезе, па уколико обавезу не изврши у остављеном року, против њега ће бити настављен даљи поступак, а уколико прихваћену обавезу изврши у предвиђеном року кривична пријава ће, у смислу члана 283. став 3. ЗКП, бити одбачена.

Из списка предмета произлази да је окривљени уплатио наведени новчани износ од 17.340,00 динара оштећеној ББ на њен жиро рачун дана 01.03.2021. године, пре истека рока који му је дат у наредби тужиоца, док је износ од 30.000,00 динара које је требало да уплати у хуманитарне сврхе, окривљени уплатио након ургенције тужиоца од 16.03.2021. године и то део износа дана 29.03.2021. године, а преостали део дана 03.04.2021. године, након протекла рока из наредбе о одлагању кривичног гоњења, о чему није доставио доказ тужиоцу, већ је уплатнице приложио тек на главном претресу дана 05.08.2021. године.

У конкретном случају није донета одлука јавног тужиоца о одбацавању кривичне пријаве, у смислу одредбе члана 283. став 3. ЗКП, као формални акт којим би било одлучено о конкретној кривичноправној ствари. У том случају се не може говорити о пресуђеној ствари, ни о примени начела *ne bis in idem* прописаног чланом 4. ЗКП, посебно из разлога што је одлука о одлагању кривичног гоњења, па тиме и о исходу поступања по кривичној пријави у овој фази поступка у виду одбацавања кривичне пријаве, искључиво овлашћење јавног тужиоца. Када не постоји формална одлука јавног тужиоца којом се поступак окончава, суд није у могућности да цени испуњеност услова за одбацавање кривичне пријаве. Сходно томе, не постоји већ пресуђена ствар, па доношењем пресуде инициране од стране овлашћеног органа, суд није поступио супротно забрани *ne bis in idem*, како се у захтеву за заштиту законитости неосновано истиче.

Осим тога у захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног наводи повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, али исту образлаже сопственом оценом правне квалификације кривичног дела, те изводи сопствене закључке да се у радњама окривљеног стичу обележја кривичног дела утаја из члана 207. став 5.КЗ, позивајући се на наводе одбране, на који начин бранилац оспорава утврђено чињенично стање и указује на повреду закона из члана 440. ЗКП.

Како чланом 485. став 4. ЗКП који прописује разлоге због којих окривљени односно његов бранилац, сходно правима која има у поступку, у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека, због повреде закона из члана 440. ЗКП, као ни члана 483. став 2. тачка 2) ЗКП, који бранилац окривљеног, такође истиче у поднетом захтеву, то се Врховни суд у оцену навода захтева у овом делу није упуштао.

Из изнетих разлога, Врховни суд је, на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Маша Денић,с.р.

Председник већа-судија
Биљана Синановић,с.р.

За тачност отправка
Упрвитељ писарнице
Марина Антонић